

[Udenrigsministeren]

er, at nu er der kommet et brugbart grundlag på bordet, der er en rimelig forhandlingssituation, og det er den, det nu gælder om at udnytte i forbindelse med de landbrugsprisforhandlinger, som landbrugsministeren får at arbejde med – og det bliver et hårdt arbejde her de næste par måneder – og det er i den sammenhæng, i den pakke, vi også skal se spørgsmålet om de monetære udligningsbeløb.

Jeg har allerede svaret hr. Arne Christiansen på dette med særskilt valg for England, som vi altså ikke finder hensigtsmæssigt. Spørgsmålet om fiskeriet har fiskeriministerens svar til hr. Arne Christiansen på.

Hr. Stetter spurgte med henblik på EF-Parlamentet, om ministrene ville komme der, om jeg selv ville komme der, om fagministrene ville komme der, og hvordan vi i det hele taget greb det spørgsmål an fra regeringens side. Jeg vil gerne sige til hr. Stetter, at hvad mit eget forhold angår – jeg har lige kigget efter i lommebogen – står der foreløbig seks møder med Parlamentet de forskellige steder, hvor de nu holder møderne, og to møder med den politiske komité her i København; for mit eget vedkommende altså foreløbig otte møder med Parlamentet i disse måneder. Det er da helt givet – og det er jeg enig med hr. Stetter i – at når der er situationer, hvor det ville være naturligt, at en dansk fagminister møder og svarer, skal vi, hvis det overhovedet er muligt, sørge for, at en dansk fagminister møder og svarer. Svaret er altså klart ja.

Hr. Stetter spurgte, hvordan det gik med den konflikt, der er varslet pr. 1. februar. Jeg tror, hr. Stetter vil bøje sig for, at jeg i dag må nøjes med at sige, at også jeg selvfølgelig beklager dette problem, men da konflikten nu er indanket for arbejdsretten, der skal give svar den 19. januar, altså 12 dage før konflikten skulle træde i kraft, tror jeg, alle her vil være enige i, at vi dér er inde på så farlige områder, at vi foreløbig må afvente arbejdsrettens afgørelse af spørgsmålet, om det er en lovlig eller en ulovlig konflikt, og så derefter arbejde videre.

Dernæst opfordrede hr. Stetter regeringen til at arbejde videre med Kommissionens forslag om den økonomisk-monetære union, og jeg kan uden videre bekræfte, at der arbejdes videre af finans- og økonomiministrene. Jeg tror og håber, at vi får en god debat,

og med god mener jeg en konstruktiv, om det emne på Det europæiske Råds møde i København i april. Forslaget kom for sent til at kunne blive behandlet i Bruxelles på rimelig måde på det sidste møde mellem stats- og regeringschefer, og vi har et fransk valg hængende nogle måneder fremme, som det nok er praktisk at få overstået. Men når vi kommer frem til begyndelsen af april, har der været arbejdet med disse planer i nogle måneder, og så skulle der være gode muligheder for, at vi kan få en mere konstruktiv og resultatrig debat end den, det var muligt at få på mødet i Bruxelles.

Så sagde hr. Stetter, at jeg havde sagt, vi – det kan være, jeg har hørt det forkert – ikke skulle varetage egne interesser. Sådan sagde jeg det nu ikke, jeg sagde, at vi ikke skal varetage snævre særinteresser under formandskabet, og det tror jeg vi er helt enige om; selvfølgelig skal vi varetage egne interesser. Hr. Stetter advarede mig mod at være for selvudslettende, og da det er første gang i de 20 år, jeg har været i tinget, nogen har sagt det til mig, noterede jeg det omhyggeligt op og vil gemme det ved mit hjerte, som der står i skriften. Men bortset fra det er jeg enig med hr. Stetter i, at vi selvfølgelig ikke skal nøjes med almindelige ordninger, når det gælder kamp mod protektionisme – det skal vi, og det ved jeg vi er enige om – vi skal også være parat til at tage fat på enkelte sektorer, og netop skibsværfterne, som hr. Stetter nævnte, er jo et af de områder, vi har sagt vi vil arbejde med, og som vi arbejder med, ligesom vi gør det med stål og tekstil. Jeg er enig med hr. Stetter i, at en generel kortlægning ikke er nok, men det er forudsætningen for, at vi kan komme til at gøre mere ved det.

Hr. Erhard Jakobsen advarede mod at sætte målene for højt, og hr. Steen Folke var inde på det samme fra en anden vinkel. Jeg har jo ikke sagt – det kunne ikke falde mig ind – at nu skal vi afskaffe ledigheden her i løbet af de kommende seks måneder, det sagde hr. Erhard Jakobsen heller ikke, og det sagde hr. Steen Folke for så vidt heller ikke, han sagde: lad os snakkes ved om et års tid, så kan vi se, hvordan det er gået. Det, jeg sagde, og som jeg virkelig tror er alvorligt – det er måske letsindigt at sige det, men så må vi være letsindige – er, at vi kan sige halvtreds gange, at det er da klart, at vi bedre